უპირველესი მარმანეულობა ჭრწმუნებისა და ღენერალ ლეიტენანტს კალლეხეს მექსიკოს ვიცეკოროლად ყოფილს, და ღრაფი აბისბალი მოეცა ანდლუზიის ღენერალ კაპიტანად და კადიქსის ღუბერნატორად.

ფრანციუზის ადმირალი ჟურიენი ანგლიის ადმირალის ფრიმენტლითურთ წარვალს მაროკოსითგან ვარვარის სამფლობელოთადმი გამოსაცხადებლად ამისა, რომელ უკეთუ იგინი არა დასწყნარდებიან და არა დაუტევებენ ზღვასა შინა ავაზაკობათა. მაშინ ზედა დაესხმის მათ შეერთებული სრულიადი ევროპა.

ღერმანიითგან

ურიათ დევნანი განგრძელდებიან სხვა და სხვათა ღერმანიის ქალაქთა შინა. რომელთამე მთავართა მიიღეს ქრისტეანებრი სარწმუნოება.—

დრეზდენს აგვისტოს კე. სრულ იქმნა დღესასწაულობითა ქორწინება ისპანიის კოროლისა საქსონის პრინცის მაქსიმილიანეს ასულს იოზეფასა ზედა. მისი დიდებულება კოროლი საქსონისა წარმოადგენდა პირსა სიძისასა საღმრთოწესის აღსრულების ჟამს. ახალი კოროლევა იმყოფების გზადვე მადრიდს მიმავალი, და თან მას თანა მოგზაურობენ ისპანიის ელჩი და სხვანი გვამნი.

ოსმალოთგან

ჰსჩანს, რომელ მსწრაფლ დაჰკრავს უკანასკნელი საათი ეულამოგულთათვის. კონსტანტინოპოლს მისულა მოლდავიის მბრძანებლის მოადგილისაგან ამბავი, რომელ მას ჩინებულად დაუმარცხებია ოთომანთ მტერნი. და გამარჯვებულს მძლევის ნიშნების მაგიერად გამოუგზავნია ორი ტომარა ამ საშინელის წვალების ურჩეულესთ მთავართ ყურებით სავსე.

ხონთქარს გაუგზავნია მოხელე ეგვიპტეში იქაურის მთავრის მეჰამედ ალიფაშისა და მისის მამაცის შვილის იბრაჰიმ ფაშისადმი მეორე ფასის ქურქებისა და მეორე ფასად შემკობილის ხანჯლების მისატანად. ამისთანა ხონთქრის მოწყალების დამტკიცება ეძლევა მათ სამსახურის მადლობის ნიშნად, სახელდობ ვეჰაბიტელთ დამარცხებისათვის.

შერეული ამბავი.

წყლისა ან თეთრი ლამლანდის დათვი ასე არის წარმოდგენილი პეტერბურღის კუნსტკამერაში უკანას ფეხებზედ მდგომი: წინას ფეხების ერთით დაყუდებული, როგორც ღერკულესი მისვრის როკიანს კომბალზედ, და მეორე აუღია ზევით, ასე რომ თითქმის უნდოდეს ვისიმე შემოკვრა. ეს მხეცი თვითონ იქნება ხარისოდენი, იპოვება გრენლანდიასა, შპიცბერგენსა, ასლს ქვეყანასა და ლედოვიტის ზღვის ნაპირების გარემოებში; იმისი საზრდო არის მერინველი თევზი და სხვა მკვდრის ზღვის ცხოველების ლეში, ის უფრო მაცთური და გამბედავი არის, ვინემც სმელისგზის დათვი, თამამობს ზღვაში, ცურავს, უყურუმელაობს და ასე ემტერება კაცსა, რომ სასიკვდილოთ დასჭრის, იტყვიან, თეთრი დათვები

ასე ეწყობოდენ ერთმანერთსა, რომ თუ ერთს გაჰყირდება მიადგებათ, მეორე მაშინვე სჩქაროდ მოეშველება, ბევრი დათვები შეეწევიან და მოეშველებიან ახლებსა და ახლები შეეწევიან ბებრებსა, და უწინ ყველანი ერთს ადგილს დაიხოცებიან და ამოსწყდებიან და ერთმანერთსკი არ დაუგდებენ და არ გაექცევიან.

იტყვიან, რომ ლაპლანდიელებში დათვის ჭერა იყოს უკეთესი ნადირობა და დიად სასიამოვნო შექცევა, ეს ნადირობა იმათ ექმნებათ ხოლმე რომლისამე მოგზაურობით, და იმათში ამისთანა პატივსაცემელი და ჩინებული სხვა არა არისრა, როგორც ამ მხეცის მოკვლა. თვითოეული ლაპლანდელი კაცი, რომელიც დათვის ნადირობაში ყოფილა, მიჰკრავს მოკლულს დათვს რამოდენსამე ბალანსა, იმას ფუნჯებად გააკეთებს და ქუდზედ მიაკერებს. ეს ფუნჯები, რომელნიც იმათში ნიშნებენ მხნეობასა და ძალსა, იმ ქვეყანაში მამაცობად არის შერაცხილი და ვისაც უფრო ბევრი აკერია ამისთანა ნიშნები, ის უფრო პატივცემული არის ყოველთაგან. როდესაც ლაპლანდელი კაცი იპოვნის დათვის კვალსა, მაშინ ის დიად მეჯითად ცდილობს იმისის ხვრელის პოვნასაცა, და რომ იმასაც იპოვნის, მაშინ მხიარულის სახით შეატყობინებს თავის მეზობლებს, რომელნიც მას მაშინვე ნადირობის უფროობას მისცემენ, მოუცდიან თოვლის გამაგრებას, რომ უფრო ადვილად შეიძლონ ფეხზედ ამოსაკვრელის გასაცურებელის ფიცრით სიარული, როდესაც მიემზადებიან სანადიროთ წასასვლელად, მაშინ პირობას დასდებენ ღვთისათვის, და ჰკითხვენ მკითხავს, ექმნებათ თუ არა იმათ ამ საქმეში გამარჯვება. იმან თუ კარგი იმედი მისცა, მაშინ წავლენ და ყველასკი კვალის მპოვნელი

გაუძღვება წინ; იმან თვითონ იარაღი არაური დარა წაიღოს ჯოხს გარდა, რომელზედაც მიმაგრებული აქვს მსხვილი სპილენძის გრგოლი, მკითხავი ჰამოუძღვება მას უკან თავისის ბალაბანდით, მერმე იმას მიჰყვება მონადირე, რომელმაც პირველად უნდა შეუტიოს მხეცს, და სხვანი თავთავის ადგილს დადგებიან, და ერთი მეორეს მიჰყვებიან, თვითოეულს კაცს საკუთარი თანამდებობა აქვს, ნადირის შეტევას მოჰყვებიან სიმღერის თქმით და სიმღერაში ჰსთხოვენ დათვსა, რომ იმან ზიანი არა მისცეს რა მათ, და ის იარაღი არ დაუმტვრიოს, რომელსაც იმაზედ ისმარებენ. როდესაც მიახლოვდებიან ამ მხეცს, მაშინ უფლას შემთხვევა აქვს, რომ ერთი მეორეზედ უდიდესად გაისარჯოს და თავისი მამაცობა უდიდესად გამოაჩინოს. ერთი ცულს შემოჰკრავს მეორე ხანჯალს დასცემს, რომელიმე შუბით დაჰკრის, და რომელიმე თოფის სროლით მიწაზედ დასცემს. მხეცი ამისთანას [illegible] და დიდხანს [illegible] ვეღარ გა[illegible]ლებს და იქავე მოკვდება, მაშინ წინამძღომელი მოჰყვება სიმღერას, რომელიც იმა საყვირის მაგივრად იციან გამარჯვების ნიშნად, და ეს თვითოეულს კაცს უხარიან, და ტყეც იმისის სასიხარულოს ძახილით აივსება. დათვს დას[illegible]ბენ მარხილზედ ქაილებენ შინ, და აქ დასვდებიან იმისის ხორცით იმათ, რომელთაც გაუმარჯვენიათ. ის ირემს, რომლითაც ის მოუტანიათ, მთელს ერთს წელიწადს განათავის უშლებენ მუშაობისაგან. ყოველს მონადირეს განწესებული აქვს თავისი თანამდებობა სტუმრობის მომზადების დროს, ერთი ატყავებს და ჰკვრის, მეორე ხორცს ხარშავს, და წვავს ზიდეს. როდესაც გამარჯვებულნი მიახლოვდებიან სოფელს, ცოლები გამოვლენ ქმრების მისაგებებლად, და მაშინ გამარჯვებულნი სიმღე-

რას შემოსძახვენ, ისინი შეაერთებენ თავიანთ სიმღერის ხმებს, თავიანთ ქმრების სიმღერის ხმებთან, და რომ გამარჯვება უფრო დიდ მშვენიერად გამოაჩინონ, ღეჭვენ კბილებს კრაჭუნით რომელსამე ხის ქერქსა, რომელიც იმათს ნერწყვს გააწითლებს, მერმე მიაწოდებიან თავიანთ ქმრებსა, ვითამც უნდა მოეხვეწნენ, შეაფურთხებენ მათ თვალებში, რომ ამას ჰგვანდეს, ვითამც ისინი დათვის სისხლით იყვნენ გასვრილნი, ამ დროს ამ სხვას სიმღერას იტყვიან: ოჰ რამთენი ვალი გვაქვს ჩვენ თქვენის მადლობისა, ჩვენო საყვარელნო ქმრებო ამის თვისას ნადირის მოტანისათვისაო. ოჰ როგორი მადლი, როგორი სიმარდე უნდა გქონოდათ ამისთანას მხეცის მოკვლისთვისაო, თქვენს შეტევას დაუცდიაო, ოჰ ეს გამარჯვება როგორ სასიხარულო არის თქვენთვის, და ჩვენც როგორ გვიხარიანო! დედაკაცები სტუმრობაში ვერ დაესწრებიან, და თითქმის ნება არა აქვსთ იმ ადგილთან მისვლისა, სადაც ჰმზადდება სადილი, რომელიც იმათის განწმენდით უნდა გაკეთდეს საგანგებოდ იმისთვის გაკეთებულს ფანჩატურ მიადგმულს იმაში კარებიდამ არ შემოატანენ, წყრილი და შვრიან ძნელად ნაჭერ ჩაჰკრიან იმ ნახვრეტში, რომელშიაც ფანჩატურიდამ კომლი გამოდის, რომ ზედ ჩამოკრცილი ჰგონიეთ დათვის ხორცი იმისა არის, ვისაც ნადირი უპოვნია, რადგან სადილზედაც მხოლოდ ადგილს იმას მისცემენ, მეგობარი დაჯდება მეორეს ადგილს, და სხვანი ისე რიგზედ დასხდებიან, როგორის რიგითაც ნადირობაში ყოფილან. როდესაც ხორცი მოიხარშება, გაჰყოფენ ორს წილად, ერთი წილი არის კაცების და მეორე წილი დედაკაცებისა, რომელთაც თავისი წილი სხვას ლამბანდელთ კაცთაგან მიეცემათ, ეს კაცნი თავიანთის მოსვლას აცნობებენ მათ ამ ჰაერის სიმღერით: აი შვეციიდგან, პოლშიიდგან ანგლიიდგან, და ფრანციიდგან მოსულნი კაცნიო, რომელთაც მოგვიტანია თქვენთვის საჩუქრებიო. ამ ნიშანზედ დედაკაცები გამოვლენ თავიანთის ქოხებიდამ იმათის მისაგებებლად, და იმათს სიმღერას უპასუხებენ ამ თავიანთის სიმღერით: მობრძანდით თქვენ აქაო, რომელნიც მოსულხართ შვეციიდგან, პოლშიიდგან, ანგლიიდგან და ფრანციიდგანაო, მობრძანდით აქაო, ჩვენ მივაკრავთ კუთხეზედ თქვენს დათვის ბაწრის ფუნჯებსაო. ამ მასვე დროს გამოართმევენ მონადირეთ ხორცსა, და იმათ აჩუქებენ წითელს ფუნჯებსა. მონადირეთაგანს არავის შეუძლიან, რომ ამ დღესასწაულობას უკან სამლოცველოს თავის ცოლთან დაწვეს, და უფროსი მონადირე ხომ ხუთს დღე-ღისაც ვერ ნახავს თავის ცოლს, რომ განწმენდოს დათვის სიკვდილისა და იმ უწმინდურობისაგან, რომელიც იმას შეემთხვევა ამ მხეცის მოკვლით. როდესაც ისინი ამ გვარად განიწმენდებიან და მივლენ თავიანთს ცოლებთან, მაშინ ისინი მიიღებენ იმათ სიმღერით, ქმრები შეუყრიან იმათ ზურგზედ [illegible], რომელიც ვითამც განაახლებს ყოველს მეუღლეობითის მოკიდულების სიმართლისა. ნადირობა სრულებით დამლილი აქვსთ დედაკაცთა და თითქმის ნება არა აქვსთ, რომ ან კლდი ახლოს მოკლულს მხეცს; რასაც სასტიკი სახე აქვს, იმათ ჰგონიათ, რომ წინაალმდეგი იყოს დედაკაცთ სინარნარისა, თუმცა ამ უმეცრებში უპირველესი ამისი მიზეზი ამათი რწმუნება არის, რადგან იმათ ჰგონიათ, რომ იმათგან ხორცის კლის კლება ჯადოობა იყოს. ამ ხალხის ამათი რწმუნება ასე დიდი არის, რომ იმათ დაცდილი და დანიშნული აქვსთ წინათვე მისწავლებული ათი დღეები, რომელსაც დღეებში ლამანდელს კაცს, რომ გულით გინდოდეს, მაღლითაც ვერ გამოიყვანე თავისის ქოხიდამ, იმათ ჰგონიათ წმიდათა ეკატერინესა, კლემენტისა და კარკოზის დღესთავ წავა ვინმე სანადიროდ, იმას თოფი გაუსკდება, ან მგელდისარი დაემტვრევა, და თვით იმასაც მთელს წელიწადს ბედნიერება არ ექმნება.—